

КОНОТОПСЬКА МІСЬКА РАДА
ВИКОНАВЧИЙ КОМІТЕТ

Оголошення розшуку боржника

Державний виконавець зобов'язаний вживати передбачені Законом України «Про виконавче провадження» заходи примусового виконання рішень, неупереджено та своєчасно і в повному обсязі вчиняти виконавчі дії, здійснювати заходи, необхідні для своєчасного і в повному обсязі виконання рішення, зазначеного в документі на примусове виконання рішення, у спосіб та в порядку, встановленому виконавчим документом та Законом України «Про виконавче провадження».

Порядок розшуку боржника у виконавчому провадженні визначений ст.40 Закону України «Про виконавче провадження».

У разі відсутності відомостей про місце проживання, перебування чи місцезнаходження боржника - фізичної особи, державний виконавець звертається до суду з поданням про винесення ухвали про розшук боржника .

Розшук громадянина-боржника здійснюють органи внутрішніх справ, а розшук боржника - юридичної особи, а також іншого майна боржника здійснює державна виконавча служба. Постанова про розшук обов'язкова до виконання. Спільним наказом Міністерства внутрішніх справ України та Міністерства юстиції України від 25 червня 2002 р. № 607/56/5 затверджено Інструкцію про порядок взаємодії органів внутрішніх справ України та органів державної виконавчої служби при примусовому виконанні рішень судів та інших органів (посадових осіб).

Наказом МВС від 27.08.2008 р. № 408 затверджено Порядок розшуку боржника - фізичної особи (зареєстровано у Мін'юсті України 05.11.2008 за № 1078/15769).

Державний виконавець звертається з поданням до суду про оголошення розшуку боржника. Розшук за поданням державного виконавця оголошується судом за місцем виконання рішення або за останнім відомим місцем проживання (перебування) боржника чи місцезнаходженням його майна, або за місцем проживання (знаходження) стягувача. Підставою для оголошення розшуку є відсутність відомостей про місце проживання (перебування) боржника за виконавчими документами.

Витрати органів внутрішніх справ, пов'язані з розшуком громадянина-боржника, дитини або транспортних засобів боржника, стягуються з боржника за ухвалою суду. Витрати, пов'язані з розшуком боржника — юридичної особи або іншого майна боржника, стягуються з боржника за постановою державного виконавця, яка затверджується начальником відповідного органу державної виконавчої служби, якому він безпосередньо підпорядкований.

Не звернення державного виконавця до суду у випадках, передбачених частиною першою 40 статті ЗУ «Про виконавче провадження», а також постанова державного виконавця про відмову у розшуку майна боржника та постанова про стягнення витрат, пов'язаних з розшуком, можуть бути оскаржені до відповідного суду у 10-денний строк.

Виконавчі документи за рішеннями, що підлягають примусовому виконанню державною виконавчою службою

Примусове виконання рішень здійснюється державною виконавчою службою на підставі виконавчих документів, визначених Законом України «Про виконавче провадження».

Відповідно до ч. 2 ст. 17 Закону України «Про виконавче провадження» підлягають виконанню державною виконавчою службою такі виконавчі документи:

- 1) виконавчі листи, що видаються судами, і накази господарських судів, у тому числі на підставі рішень третейського суду та рішень Міжнародного комерційного арбітражного суду при Торгово-промисловій палаті і Морської арбітражної комісії при Торгово-промисловій палаті;
- 2) ухвали, постанови судів у цивільних, господарських, адміністративних, кримінальних справах та справах про адміністративні правопорушення у випадках, передбачених законом;
- 3) судові накази;
- 4) виконавчі написи нотаріусів;
- 5) посвідчення комісій по трудових спорах, що видаються на підставі відповідних рішень таких комісій;
- 6) постанови органів (посадових осіб), уповноважених розглядати справи про адміністративні правопорушення у випадках, передбачених законом;
- 7) постанови державного виконавця про стягнення виконавчого збору, витрат, пов'язаних з організацією та проведенням виконавчих дій і накладенням штрафу;
- 8) рішення інших органів державної влади, якщо їх виконання за законом покладено на державну виконавчу службу;
- 9) рішення Європейського суду з прав людини з урахуванням особливостей, передбачених Законом України "Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини".

Саме виконавчий документ є підставою для вжиття заходів примусового виконання рішень, який пред'являється до виконання в установленому Законом порядку.

Крім того у відповідності до п.3.4 Інструкції з організації примусового виконання рішень заява про відкриття виконавчого провадження подається до

органу ДВС у письмовій формі разом із оригіналом (дублікатом) виконавчого документа.

Державний виконавець
відділу державної виконавчої служби
Конотопського міськрайонного
управління юстиції
С.О. Шлімаков

Оголошення про проведення конкурсу адвокатів, які залучаються до надання безоплатної вторинної правової допомоги у Сумській області

На виконання наказу Міністерства юстиції України від 31.01.2013 № 190/5 «Про проведення конкурсу адвокатів, які залучаються до надання безоплатної вторинної правової допомоги», Головне управління юстиції у Сумській області повідомляє про проведення конкурсу адвокатів, які залучаються до надання безоплатної вторинної правової допомоги, у Сумській області.

Конкурс проводиться з метою залучення адвокатів до надання правових послуг, визначених частиною другою статті 13 Закону України «Про безоплатну правову допомогу»:

захист від обвинувачення;

здійснення представництва інтересів осіб, що мають право на безоплатну вторинну правову допомогу, в судах, інших державних органах, органах місцевого самоврядування, перед іншими особами;

складення документів процесуального характеру.

Претенденти, які пройшли конкурсний відбір, залучатимуться до надання безоплатної вторинної правової допомоги на постійній основі за контрактом або на тимчасовій основі на підставі договору відповідно до Порядку і умов укладення контрактів з адвокатами, які надають безоплатну вторинну правову допомогу на постійній основі, та договорів з адвокатами, які надають

безоплатну вторинну правову допомогу на тимчасовій основі, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 11.01.2012 № 8 (у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 19 грудня 2012 р. № 1214).

Відповідно до Порядку і умов проведення конкурсу з відбору адвокатів, які залучаються до надання безоплатної вторинної правової допомоги, затверджених [постановою Кабінету Міністрів України від 28.12.2011 № 1362 \(у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 10.10.2012 № 915\)](#), претенденти, які виявили намір взяти участь у конкурсі, повинні відповідати таким вимогам щодо їх професійного рівня:

- наявність свідоцтва про право на зайняття адвокатською діяльністю;
- знання нормативно-правових актів у сфері захисту прав людини;
- знання норм процесуального та матеріального права;
- знання та дотримання правил адвокатської етики;
- вміння складати процесуальні заяви, скарги та інші документи правового характеру;
- вміння працювати з правовими базами даних;
- володіння державною мовою (володіння англійською мовою та/або мовами національних меншин, які на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці становлять значну частку населення, є перевагою);
- досвід роботи (є перевагою).

Для участі у конкурсі необхідно особисто подати за встановленою Міністерством юстиції формою заяву разом з такими документами:

- копіями паспорта громадянина України, облікової картки платника податків, свідоцтва про право на зайняття адвокатською діяльністю, трудової книжки, документів про освіту;
- біографічною довідкою та анкетною за встановленою Міністерством юстиції формою, а також мотиваційним листом (до 500 слів), у довільній формі за підписом претендента.

Зразки заяви, біографічної довідки та анкети розміщено на офіційних веб-сайтах Головного управління юстиції та Координаційного центру з надання

правової допомоги <http://legaid.gov.ua/ua/konkurs-advokativ/tretyi-konkurs-advokativ>.

Заяви та документи, необхідні для участі у конкурсі, приймаються до **4 березня 2013 року** Головним управлінням юстиції у Сумській області та його територіальними управліннями юстиції.

ПЕРЕЛІК ДОКУМЕНТІВ ДЛЯ СТВОРЕННЯ ГРОМАДСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ЧИ ГРОМАДСЬКОЇ СПІЛКИ

З 01 січня 2013 року набув чинності Закон України «Про громадські об'єднання» від 22.03.2012 № 4572, який визначає правові та організаційні засади реалізації права на свободу об'єднання, гарантованого Конституцією України та міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, порядок утворення, реєстрації, діяльності та припинення громадських об'єднань.

Відповідно до статті 12 Закону України «Про громадські об'єднання» громадське об'єднання, яке має намір здійснювати діяльність зі статусом юридичної особи, підлягає реєстрації. Реєстрація громадського об'єднання здійснюється безоплатно за місцезнаходженням громадського об'єднання.

Для реєстрації громадського об'єднання керівник або особа (особи), яка має право представляти громадське об'єднання для здійснення реєстраційних дій, протягом 60 днів з дня утворення громадського об'єднання подають (надсилають поштовим відправленням) до уповноваженого органу з питань реєстрації за місцезнаходженням громадського об'єднання:

- 1) заяву за формою, затвердженою наказом Міністерства юстиції України від 14.12.2012 № 1842/5 (Додаток № 1);
- 2) примірник протоколу установчих зборів, оформленого з дотриманням вимог частин другої, п'ятої, сьомої статті 9 Закону України «Про громадські об'єднання» (Додаток № 2);
- 3) статут (у двох примірниках);

4) відомості про керівні органи громадського об'єднання із зазначенням прізвища, ім'я, по батькові (за наявності), дати народження керівника, членів інших керівних органів, посади в керівних органах, контактного номера телефону та інших засобів зв'язку, а також зазначені відомості про особу (осіб), яка має право представляти громадське об'єднання для здійснення реєстраційних дій, до яких додається письмова згода цієї особи, передбачена частиною шостою статті 9 Закону України «Про громадські об'єднання», якщо така особа не була присутня на установчих зборах (Додаток № 3);

5) заповнена реєстраційна картка на проведення державної реєстрації юридичної особи.

Заяву та документи, зазначені в пунктах 4 і 5, підписує керівник або особа (особи), яка має право представляти громадське об'єднання для здійснення реєстраційних дій. Справжність підпису зазначеної особи на заяві про реєстрацію громадського об'єднання засвідчується нотаріально.

Для реєстрації громадської спілки, крім вище вказаних документів, подаються документи, які містять відомості щодо структури власності засновників - юридичних осіб та фізичних осіб - власників істотної участі цих юридичних осіб.

У разі якщо засновником (засновниками) громадської спілки є іноземна юридична особа, крім документів, передбачених частиною третьою статті 12 Закону України «Про громадські об'єднання», додатково подається легалізований у встановленому порядку документ про підтвердження реєстрації іноземної юридичної особи в країні її місцезнаходження - витяг із торговельного, банківського або судового реєстру, що відповідає вимогам Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців».

Документи, які відповідно до вимог цього Закону подаються (надсилаються) до уповноваженого органу з питань реєстрації, мають бути викладені державною мовою.

У разі неподання (не надсилання) документів для реєстрації громадського об'єднання протягом 60 днів з дня утворення таке громадське об'єднання не вважається утвореним.

На підставі поданих документів уповноважений орган з питань реєстрації протягом семи робочих днів з дня їх отримання приймає рішення про реєстрацію або про відмову у реєстрації громадського об'єднання, про направлення документів на доопрацювання чи про залишення документів без розгляду по суті.

Додаток № 1

ЗАЯВА

про реєстрацію громадського об'єднання

(прізвище, ім'я, по батькові керівника або особи (осіб), яка (які) має(ють) право

представляти громадське об'єднання для здійснення реєстраційних дій)

подає(ють) документи на
реєстрацію _____

(найменування громадського об'єднання, його місцезнаходження)

Рішення про утворення громадського об'єднання та затвердження статуту
прийнято на установчих зборах засновників _____

(число, місяць, рік)

(дата)

(підпис)

(прізвище, ім'я, по батькові)

Заява подається (надсилається поштовим відправленням) керівником або особою(ами), яка (які) має(ють) право представляти громадське об'єднання для здійснення реєстраційних дій. Справжність підписів зазначених осіб підлягає нотаріальному засвідченню.

Додаток № 2

ПРОТОКОЛ № 1
установчих зборів громадського об'єднання

(назва громадського об'єднання)

_____ 2013 року

місто Конотоп

Реєстр осіб, які беруть участь в установчих зборах (оформляється у відповідності до частини одинадцятої статті дев'ять Закону України «Про громадські об'єднання»).

Обрали: головуючого на установчих зборах;
секретаря для ведення протоколу установчих зборів.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

- 1) Прийняття рішення про утворення громадської організації із зазначенням мети (цілей) її діяльності;
- 2) Прийняття рішення про визначення найменування та за наявності - скороченого найменування громадської організації;
- 3) Прийняття рішення про затвердження статуту громадської організації (*не обов'язкове для громадських організацій, які створюються без статусу юридичної особи*);
- 4) Прийняття рішення про утворення (обрання) керівника, органів управління громадської організації відповідно до затвердженого статуту (*не обов'язкове для громадських організацій, які створюються без статусу юридичної особи*);
- 5) Прийняття рішення про визначення особи (осіб), яка має право представляти громадську організацію у правовідносинах з державою та іншими особами і

вчиняти дії від імені громадської організації без додаткового уповноваження (далі - особа, уповноважена представляти громадську організацію);

б) Прийняття рішення про визначення особи (осіб), яка має право представляти громадську організацію для здійснення реєстраційних дій.

По першому питанню:

СЛУХАЛИ: _____
_____.

(ПІБ доповідача і стислий зміст промови)

ВИСТУПИЛИ:

(фіксуються виступи тих, осіб, які взяли участь в обговоренні доповіді)

ГОЛОСУВАЛИ: За – (кількість голосів)

Проти – (кількість голосів)

Утрималось – (кількість голосів)

ВИРІШИЛИ:

(фіксується прийняте рішення з обговорюваного питання)

Головуючий установчих зборів (підпис) (Прізвище, ініціали)

Секретар установчих зборів (підпис) (Прізвище, ініціали)

У протоколі установчих зборів можуть зазначатися відомості і про інші прийняті на цих зборах рішення стосовно утворення та/або діяльності громадського об'єднання.

ВАЖЛИВО: особа може бути обрана керівником, обрана до складу керівного органу громадського об'єднання, визначена особою, яка має право представляти громадське об'єднання для здійснення реєстраційних дій, або

визначена особою, уповноваженою представляти громадське об'єднання, за наявності її особистої згоди.

Зразок

ВІДОМОСТІ

про керівні органи громадського об'єднання ХХХ

№пп	прізвище, ім'я, по батькові (за наявності)	дата народження	посада в керівних органах*	контактний номер телефону та інші засоби зв'язку	відомості про особу (осіб), яка має право представляти громадське об'єднання для здійснення реєстраційних дій*
-----	--	--------------------	----------------------------------	--	--

додається письмова згода цієї особи, передбачена частиною шостою статті 9 Закону України «Про громадські об'єднання», якщо така особа не була присутня на установчих зборах.

ПІБ _____

Підпис особи (осіб), яка має право представляти громадське об'єднання для здійснення реєстраційних дій

**ПЕРЕЛІК ДОКУМЕНТІВ ДЛЯ УНЕСЕННЯ ЗМІН ДО СТАТУТУ
(ПОЛОЖЕННЯ), КЕРІВНИХ ОРГАНІВ ТА МІСЦЕЗНАХОДЖЕННЯ
ГРОМАДСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ЧИ СПІЛКИ ОБ'ЄДНАНЬ ГРОМАДЯН**

Зареєстроване громадське об'єднання для внесення змін до відомостей про склад керівних органів подає (надсилає) такі документи:

- 1) заяву довільної форми;
- 2) заповнену реєстраційну картку про внесення змін до відомостей про юридичну особу, які містяться в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців;
- 3) засвідчений печаткою громадського об'єднання примірник оригіналу (нотаріально засвідчену копію) рішення вищого органу управління громадського об'єднання про зміну зазначених осіб, прийнятого в порядку, визначеному статутом громадського об'єднання, та оформленого з дотриманням [пунктів 1, 2, 6, 8 частини другої статті 9](#) Закону України «Про громадські об'єднання», та/або примірник оригіналу (нотаріально засвідчену копію) розпорядчого документа про їх призначення;
- 4) засвідчений печаткою громадського об'єднання примірник оригіналу (нотаріально засвідчену копію) протоколу засідання керівного органу громадського об'єднання, на якому відповідно до статуту було скликано засідання вищого органу управління, якщо зміни прийняті вищим органом управління;
- 5) відомості про керівні органи.

Документи, зазначені в пунктах 1, 2 і 5, підписує керівник громадського об'єднання.

Зареєстроване громадське об'єднання для внесення змін до відомостей про місцезнаходження подає (надсилає) такі документи:

- 1) заяву довільної форми;

- 2) заповнену реєстраційну картку про внесення змін до відомостей про юридичну особу, які містяться в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців;
- 3) свідоцтво (дублікат свідоцтва) про реєстрацію.

Документи, зазначені в пунктах 1 і 2, підписує керівник громадського об'єднання.

Зареєстроване громадське об'єднання для повідомлення про зміни до статуту подає (надсилає) такі документи:

- 1) заяву довільної форми;
- 2) заповнену реєстраційну картку про внесення змін до відомостей про юридичну особу, які містяться в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців;
- 3) примірник оригіналу (нотаріально засвідчену копію) рішення вищого органу управління громадського об'єднання про внесення змін до статуту, прийнятого в порядку, визначеному статутом громадського об'єднання, та оформленого з дотриманням частини другої статті 9 Закону України «Про громадські об'єднання»;
- 4) засвідчений печаткою громадського об'єднання примірник оригіналу або нотаріально засвідчену копію протоколу засідання керівного органу громадського об'єднання, на якому відповідно до статуту було скликано засідання вищого органу управління;
- 5) два примірники статуту з внесеними змінами;
- 6) примірник оригіналу (дублікат) статуту та свідоцтво (дублікат свідоцтва) про реєстрацію.

Документи, зазначені в пунктах 1 і 2, підписує керівник громадського об'єднання.

Громадське об'єднання, утворене без статусу юридичної особи, у повідомленні про зміну особи (осіб), уповноваженої представляти громадське об'єднання, вказує відомості про особу в обсязі, визначеному у пункті 3 частини третьої статті 12 Закону України «Про громадські об'єднання».

Вимога подання інших документів про зміни у складі керівних органів, зміни особи (осіб), уповноваженої представляти громадське об'єднання, зміни місцезнаходження та зміни до статуту не допускається.

У разі втрати оригіналу свідоцтва про реєстрацію та/або статуту керівник подає (надсилає) до уповноваженого органу з питань реєстрації, в якому знаходиться реєстраційна справа громадського об'єднання, заяву про втрату оригіналу свідоцтва про реєстрацію та/або статуту, до якої додаються:

- 1) документ, що підтверджує внесення плати за публікацію у спеціальному друкованому засобі масової інформації повідомлення про втрату оригіналу свідоцтва про реєстрацію та/або статуту у розмірі, визначеному Законом України "Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців";
- 2) довідка, видана органом внутрішніх справ, про реєстрацію заяви про втрату оригіналу свідоцтва про реєстрацію та/або статуту.

ДОКУМЕНТИ, НЕОБХІДНІ ДЛЯ ПРОВЕДЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ РЕЄСТРАЦІЇ ПРАВА ВЛАСНОСТІ НА НЕРУХОМЕ МАЙНО

Законодавством встановлено перелік документів необхідних для проведення державної реєстрації права власності на нерухоме майно.

1. Заява встановленої форми, яка визначена наказом Міністерства юстиції України від 17.04.2012 № 595/5 «Про впорядкування відносин, пов'язаних із державною реєстрацією речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень»;
2. Документ, що посвідчує особу заявника (пред'являється), копія надається.
Документом, що посвідчує особу, є паспорт громадянина України, посвідка на проживання особи, яка мешкає в Україні, національний, дипломатичний чи службовий паспорт іноземця або документ, що його заміняє.
Документом, що посвідчує особу, яка не досягла 16-річного віку, є свідоцтво про народження.

Документом, що посвідчує посадову особу органу державної влади або органу місцевого самоврядування, є службове посвідчення.

1. Документ, що підтверджує внесення плати за надання витягу з Державного реєстру прав.
2. Документ про сплату державного мита (*крім випадків, коли особа звільнена від сплати державного мита*);
3. Документи, що підтверджують виникнення, перехід або припинення права власності на нерухоме майно.
4. Копія реєстраційного номера облікової картки платника податку згідно з Державним реєстром фізичних осіб – платників податків власника;
5. У разі подання заяви уповноваженою особою така особа, крім документа, що посвідчує її особу, пред'являє оригінал та подає копію документа, що підтверджує її повноваження.

В залежності від особливостей нерухомого майна, статусу власника, обставин набуття, переходу або припинення права власності додатково подаються документи, встановлені Порядком державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від від 22 червня 2011 р. № 703.

Виконання рішення про вселення стягувача

Виконання рішення про вселення стягувача регулюється статтею 79 Закону України „Про виконавче провадження”.

Відповідно до даної статті, державний виконавець перевіряє виконання рішення про вселення стягувача на наступний день після закінчення строку для самостійного виконання рішення (сім днів з моменту винесення постанови про відкриття виконавчого провадження).

У разі невиконання боржником рішення державний виконавець виконує його примусово.

Примусове вселення полягає у забезпеченні державним виконавцем безперешкодного входження стягувача у приміщення, зазначене у виконавчому документі, та його проживання (перебування) в ньому.

Державний виконавець зобов'язаний письмово повідомити боржника і стягувача про день і час примусового вселення. Боржник вважається повідомленим про примусове вселення стягувача, якщо повідомлення надіслано йому за адресою, за якою має здійснюватися вселення, чи іншою адресою, достовірно встановленою державним виконавцем. Відсутність боржника, повідомленого про день і час вселення, не є перешкодою для виконання рішення про вселення.

У разі якщо боржник перешкоджає виконанню рішення про вселення стягувача, на нього накладається штраф та застосовуються інші заходи, передбачені законом. При цьому вселення здійснюється у присутності понять із залученням працівників органів внутрішніх справ.

Про примусове вселення стягувача державний виконавець складає акт. Після складення акта вноситься постанова про закінчення виконавчого провадження.

У разі подальшого перешкоджання боржником проживанню (перебуванню) стягувача у приміщенні, в яке його вселено, стягувач має право звернутися до державного виконавця із заявою про відновлення виконавчого провадження. У такому разі державний виконавець має право повторно здійснити примусове вселення стягувача та накласти на боржника штраф у подвійному розмірі відповідно до статті 89 Закону України «Про виконавче провадження». Виконавче провадження не відновлюється і повторно примусове вселення стягувача не здійснюється, якщо особа, яка перешкоджає його проживанню (перебуванню), не є боржником. Питання про вселення стягувача в такому разі вирішується в судовому порядку.

До уваги!
контактна інформація
Сумського обласного центру з надання безоплатної
вторинної правової допомоги

На виконання постанови Кабінету Міністрів України від 28.12.2011 № 1363 «Про затвердження Порядку інформування центрів з надання безоплатної вторинної правової допомоги про випадки затримання осіб» зі змінами та доповненнями доводимо до відома єдиний телефонний номер системи безоплатної правової допомоги **0-800-213103** та адресу електронної пошти Сумського обласного центру з надання безоплатної вторинної правової допомоги, за якою передаються повідомлення про випадки затримання осіб, залучення захисника за призначенням та для проведення окремих процесуальних дій.

Функціонування єдиного телефонного номера передбачає переадресацію вхідного дзвінка до відповідного центру автоматично. У разі тимчасової неможливості прийняти відповідним центром телефонний дзвінок (лінії зв'язку тимчасово недоступні) система автоматично переадресує вхідний дзвінок до найближчого сусіднього центру. Дзвінок на номер 0-800-213103 є безкоштовним для абонентів фіксованого зв'язку України. Для абонентів мобільного зв'язку дзвінок платний, і його вартість визначається тарифами відповідного оператора. Дзвінки неможливі з таксофонів та з-за кордону.

СУМСЬКИЙ ОБЛАСНИЙ ЦЕНТР З НАДАННЯ БЕЗОПЛАТНОЇ
ВТОРИННОЇ ПРАВОВОЇ ДОПОМОГИ

вул. Харківська, 41, м. Суми, 40024, Україна

ел. пошта: office.sumy@legalaid.gov.ua

єдиний телефонний номер системи безоплатної правової допомоги

0-800-213103

Директор: Демченко Олена Миколаївна

Діяльність реєстраційної служби Конотопського міськрайонного управління юстиції у напрямку легалізації об'єднань громадян за 2012 рік

Протягом 2012 року до реєстраційної служби на розгляд надійшло 57 матеріалів щодо: легалізації, внесення змін до статутних документів, керівних органів та відмов в легалізації об'єднань громадян. Із них:

- легалізовано та внесено до реєстрів та книг обліку: 2 структурних утворень політичних партій, 1 місцева благодійна організація, 1 організаційна ланка Всеукраїнської профспілки;
- внесено зміни до статутних документів та керівних органів в частині: зміни назви – 14 (структурних утворень політичних партій – 4, первинних осередків політичних партій – 5, організаційних ланок профспілок – 5); зміни голови – 20 (структурних утворень політичних партій – 5, первинних осередків політичних партій – 8, місцевих громадських організацій – 1, організаційних ланок профспілок – 6); зміни місцезнаходження – 13 (структурних утворень політичних партій – 4, первинних осередків політичних партій – 8, місцевих благодійних організацій - 1);
- зареєстровано статут в новій редакції – 3 (місцевої громадської організації -1, місцевої благодійної організації – 2);
- видано дублікат свідоцтва про реєстрацію благодійної організації -1.

Відповідно до ст. 16 Закону України «Про об'єднання громадян» відмовлено в реєстрації Конотопської міської партійної організації політичної партії «Республіканців» та взятті до відома інформації щодо зміни у складі керівних органів Конотопської районної організації Політичної партії «УДАР (Український Демократичний Альянс за Реформи) Віталія Кличка».

Скасовано запис про легалізацію Первинної профспілкової організації управління Пенсійного фонду України в Конотопському районі та реєстрацію Конотопської міської благодійної організації «Надія».

На виконання Плану здійснення контролю за додержанням об'єднаннями громадян положень статуту на I та II півріччя 2012 року, здійснено 22 перевірок об'єднань громадян.

За результатами перевірок встановлено:

- узгоджується діяльність з вимогами статутів та законодавства – 2;
- виявлено окремі порушення та надано роз'яснення – 13;
- відсутні за місцем знаходження - 7.

Протягом 2012 року здійснено перевірку та надано методичну, практичну допомогу посадовим особам 13 сільських рад, 1 міській раді.

Типовими недоліками, виявленими в ході перевірки, є:

- відсутність реєстру об'єднань громадян та книги обліку громадських організацій;
- на заяві про реєстрацію громадської організації відсутній вхідний номер, дата надходження та резолюція;
- заява та Статут мають різну мету діяльності, відомості щодо території діяльності;
- свідоцтво про реєстрацію не відповідає зразку, встановленому додатком № 3 до Положення про порядок легалізації об'єднань громадян, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 26.02.1993 № 140;
- відсутній документ, який підтверджує місцезнаходження громадської організації;
- не надсилається копія щодо реєстрації громадської організації відповідно до п. 6 Порядку контролю за здійсненням органами місцевого самоврядування делегованих повноважень органів виконавчої влади, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 9 березня 1999 року № 339.

У 2012 році реєстраційною службою розроблено для:

- посадових осіб сільських, селищної, міської рад, на яких покладено обов'язок легалізації громадських організацій, 2 методичні рекомендації «Припинення діяльності юридичної особи в результаті «реорганізації», «Законне рішення – запорука розвитку громадської активності суспільства»; 1 буклет «Порівняльна характеристика правового статусу громадської організації з кооперативом»; інформаційний лист «Садівниче товариство – кооператив чи громадська організація?»;

- засновників благодійних організацій 1 методичну рекомендацію «Вірність оформлення статуту (положення) благодійної організації – гарантія успішної діяльності»;

- керівників структурних утворень політичних партій 1 методичну рекомендацію «Реєстрація структурних утворень політичних партій» та 1 буклет «Легалізація структурних утворень політичних партій».

Таким чином, робота реєстраційної служби у напрямку легалізації об'єднань громадян у 2012 році була направлена на:

- підвищення рівня знань населення міста та району з питань законодавства, яке гарантує забезпечення конституційних прав громадян України на свободу об'єднання у громадські формування для здійснення і захисту своїх прав і свобод;

- здійснення контрольних повноважень щодо: дотримання об'єднаннями громадян положень статуту; виконання органами місцевого самоврядування делегованих повноважень органів виконавчої влади.

Зміни в порядку проведення технічної інвентаризації об'єктів нерухомого майна

Реєстраційна служба Конотопського міськрайонного управління юстиції повідомляє, що наказом Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 28.12.2012 № 658 «Про затвердження Змін до Інструкції про порядок проведення технічної інвентаризації об'єктів нерухомого майна», зареєстрований у Міністерстві юстиції 28.12.2012 за № 2212/22524, встановлено, що технічна інвентаризація проводиться у таких випадках:

- а) перед прийняттям в експлуатацію завершених будівництвом об'єктів, у тому числі після проведення реконструкції та капітального ремонту;

- б) перед проведенням державної реєстрації права власності на об'єкт незавершеного будівництва;

- в) перед проведенням державної реєстрації права власності на об'єкт нерухомого майна, що утворився в результаті поділу, об'єднання об'єкта

нерухомого майна або виділення частки з об'єкта нерухомого майна, крім випадків, коли в результаті такого поділу, об'єднання або виділення частки завершений будівництвом об'єкт приймався в експлуатацію.

В інших випадках технічна інвентаризація проводиться за бажанням замовника.

З 1 січня 2013 року державна реєстрація прав на нерухоме майно буде здійснюватися реєстраційною службою управління юстиції та державними і приватними нотаріусами

З 1 січня 2013 року в Україні державна реєстрація речових прав на нерухоме майно (земельні ділянки, житлові будинки, квартири, будівлі та споруди тощо) буде проводитися за спрощеною процедурою за принципом «єдиного вікна».

Державну реєстрацію проводитимуть державні реєстратори прав на нерухоме майно та нотаріуси. Станом на сьогодні в Україні утворено 583 органи державної реєстрації прав, в яких працює 2646 державних реєстраторів. Кількість державних та приватних нотаріусів на сьогодні становить 6835 осіб.

Так, органами державної реєстрації прав здійснюватиметься «первинна» реєстрація речових прав на нерухоме майно (новозбудованих будинків, квартир у новобудовах або новосформованих земельних ділянок). Орган державної реєстрації прав за місцезнаходженням нерухомого майна реєструватиме відповідні права та видаватиме свідоцтво про право власності на нерухоме майно. Строки реєстрації не перевищуватимуть чотирнадцяти робочих днів з моменту подання відповідної заяви. (Право власності на земельну ділянку здійснюватиметься після державної реєстрації цієї земельної ділянки в Державному земельному кадастрі.)

На сайті Державної реєстраційної служби (www.drsu.gov.ua/show/9839) розміщено спеціальний Довідник для користувачів реєстраційними послугами, в якому надаються роз'яснення, які речові права на нерухоме майно, їх обтяження підлягають державній реєстрації, щодо строків проведення

державної реєстрації прав, документів, необхідних для проведення державної реєстрації прав на нерухоме майно тощо.

Нотаріусами реєструватиметься перехід права власності на нерухоме майно, тобто, здійснюватиметься «вторинна» державна реєстрація нерухомості. При посвідченні договорів купівлі-продажу, міни, дарування нерухомого майна та земельних ділянок, набуття права власності на успадковану нерухомість тощо нотаріус здійснюватиме одночасно процедуру державної реєстрації права власності на нерухоме майно в Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно. Відомості до Реєстру нотаріус вноситиме практично «день у день». Буде забезпечене функціонування цієї процедури за принципом «єдиного вікна», коли нотаріус особисто здійснюватиме державну реєстрацію та видаватиме витяги з Реєстру.

Плата за державну реєстрацію прав на нерухоме майно та їх обтяжень встановлена у вигляді державного мита, що буде однаковим на всій території України.

Так, за проведення державної реєстрації права власності на нерухоме майно державне мито стягуватиметься у розмірі 7 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (що становить 119 гривень), а за державну реєстрацію інших речових прав на нерухоме майно, та обтяжень прав на нерухомі речі - 3 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, тобто 51 гривню.

Права на нерухоме майно, що виникли та зареєстровані в установленому порядку до 2013 року, визнаватимуться дійсними й з 1 січня 2013 року. Законодавство не передбачає обов'язку звертатися за їх «перереєстрацією» в Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно. У разі звернення за бажанням особи за проведенням такої перереєстрації державне мито не справляється.

Реєстраційна служба Конотопського міськрайонного управління юстиції знаходиться за адресою м. Конотоп вул. Фрунзе 21а 3-й поверх, тел. 6 31 70, 2 63 41, 2 63 12.

ШЛЮБ ТА ШЛЮБНИЙ ДОГОВІР

Відповідно до Сімейного кодексу України шлюбом є сімейний союз жінки та чоловіка, зареєстрований у державному органі реєстрації актів цивільного стану. Державна реєстрація шлюбу встановлена для забезпечення стабільності відносин між жінкою та чоловіком, охорони прав та інтересів подружжя, їхніх дітей, а також в інтересах держави та суспільства.

Проживання однією сім'єю жінки та чоловіка без шлюбу не є підставою для виникнення у них прав та обов'язків подружжя.

Релігійний обряд шлюбу не є підставою для виникнення у жінки та чоловіка прав та обов'язків подружжя, крім випадків, коли релігійний обряд шлюбу відбувся до створення або відновлення державних органів реєстрації актів цивільного стану.

В Україні з 08 квітня 2012 року був підвищено шлюбний вік для жінок та встановлено єдиний шлюбний вік для чоловіків та жінок - вісімнадцять років. Особи, які бажають зареєструвати шлюб, мають досягти шлюбного віку на день реєстрації шлюбу.

За заявою особи, яка досягла шістнадцяти років, за рішенням суду їй може бути надано право на шлюб, якщо буде встановлено, що це відповідає її інтересам.

Заява про реєстрацію шлюбу подається жінкою та чоловіком особисто до будь-якого державного органу реєстрації актів цивільного стану за їхнім вибором. Особи, які подали заяву про реєстрацію шлюбу, вважаються нареченими.

У світі поняття шлюбного договору існує дуже давно. Але в нашій країні інститут шлюбного контракту з'явився в 1992 році з внесенням доповнень до Кодексу про шлюб та сім'ю статтею 271. Сьогодні поняття, зміст, правила укладання шлюбного договору визначені главою 10 Сімейного кодексу України, який набув чинності 1 січня 2004 року. Великого поширення цей договір на жаль в Україні не отримав. У чому причина? Можливо — у нашому менталітеті. Згодна, що в нашому народі почуття переважають над розумом.

Наречені або подружжя, можливо, остерігаються образити свої почуття менкартильними питаннями.

Що ж таке “шлюбний договір”? Перш за все, шлюбний договір регулює майнові відносини між подружжям, визначає їхні майнові права та обов'язки. Сімейний кодекс України, який набрав чинності 01 січня 2004 року, встановив, що шлюбний договір може бути укладений особами, які подали заяву про реєстрацію шлюбу, а також подружжям вже під час шлюбу. Крім того, шлюбний договір може визначити також і майнові права та обов'язки подружжя як батьків. Якщо стороною шлюбного договору є неповнолітня особа, на його укладання до реєстрації шлюбу потрібна письмова згода батьків такої особи або піклувальників, яка має бути засвідчена нотаріусом.

Однак, шлюбний договір не може регулювати особисті відносини подружжя, а також особисті відносини між ними та дітьми. Так подружжя не зможе при укладенні шлюбного договору встановлювати по відношенню один до одного обов'язки особистого характеру. Тому не будуть відповідати закону умови шлюбного договору щодо встановлення права кожного з подружжя на віросповідання, виховання в дітях прихильності до певної релігії, визначення культурних та мовних пріоритетів тощо.

Шлюбний договір не може зменшувати обсягу прав дитини, які встановлені Сімейним кодексом, та ставити одного з подружжя у надзвичайно не вигідне матеріальне становище (ч. 4 ст. 93). Вказана норма є відповідною гарантією майнових прав дитини. Тому батьки не вправі укладати шлюбний договір, за яким дитина буде позбавлена права на аліменти, права на отримання майна у власність, права на проживання в певному житловому приміщенні тощо.

Шлюбний договір може включати в себе наступні умови:

- визнання майна, що є спільною сумісною власністю, тобто набуте подружжям в період перебування в зареєстрованому шлюбі, таким, що вважатиметься їх спільною частковою власністю або приватною

власністю кожного з них (того з подружжя, на чиє ім'я таке майно було придбано);

- визначення майна, яке передається чоловіком чи дружиною на спільні потреби сім'ї, а також встановлення правового режиму майна, подарованого подружжю у зв'язку з реєстрацією шлюбу (зокрема, подружжя може вважати це майно спільною власністю або особистою власністю кожного з них);
- визначення можливого порядку поділу майна, в тому числі в разі розірвання шлюбу;
- встановлення порядку користування майном, в тому числі порядок користування житлом, що належить одному з подружжю, іншим з подружжя, а також порядок вселення і виселення з житла;
- домовленість про проживання в житловому приміщенні, що належить на праві особистої власності одному з подружжя або є їх спільною власністю, їхніх родичів;
- надання утримання одному з подружжю, строк і розмір виплати аліментів;
- будь-які інші умови, що врегульовують майнові відносини між подружжям (порядок користування грошовими коштами, порядок виконання кредитних чи інших майнових зобов'язань, зобов'язання одного з подружжя щодо здійснення оплати за лікування чи навчання іншого або дитини тощо).

Таким чином, визначення у шлюбному договорі правового режиму майна подружжя має за мету встановлення правил, які не співпадають з тими, які встановлені законодавчими нормами або взагалі не передбачені законодавством. Наприклад, сторони можуть домовитися, що майно, набуте ними до шлюбу, буде входити до складу їх спільного, а не роздільного майна; у разі поділу майна частки кожного з подружжя будуть не рівними, а відповідно збільшеними або зменшеними; речі професійних занять одного з подружжя не

будуть підлягати поділу і передаватимуться тому з подружжя, який їх використовував, тощо.

Згідно з вимогами ст. 94 Сімейного кодексу України шлюбний договір укладається в письмовій формі і нотаріально посвідчується. Крім того, зміни та доповнення до шлюбного договору також підлягають обов'язковому нотаріальному посвідченню.

Якщо шлюбний договір укладено до реєстрації шлюбу, він набирає чинності у день реєстрації шлюбу, а в разі укладання його між подружжям, він набирає чинності у день його нотаріального посвідчення.

Відповідно до ст. 101 Сімейного кодексу України одностороння відмова від шлюбного договору не допускається. Подружжя має право відмовитися від шлюбного договору. Для припинення шлюбного договору подружжя повинно подати нотаріусу спільну заяву про відмову від нього. У такому разі, за вибором подружжя, права та обов'язки, встановлені шлюбним договором, припиняються з моменту його укладення або в день подання нотаріусу спільної заяви про відмову від нього. В односторонньому порядку відмовитися від шлюбного договору неможливо.

На вимогу одного з подружжя згідно зі ст. 102 Сімейного кодексу України шлюбний договір може бути розірваний за рішенням суду з підств, що мають істотне значення, зокрема в разі неможливості його виконання.

Методичні рекомендації

На тему: «Реєстрація структурних утворень політичних партій»

ВСТУП

З проголошенням незалежності в Україні розпочався процес формування політичних партій, які на сьогодні є одним з важливих інститутів політичної системи. Політичні партії посідають особливе місце і відіграють значну роль у суспільно-політичному житті, суттєво впливають на формування та діяльність органів державної влади, на економіку, соціальні процеси, суспільні відносини.

НОРМАТИВНІ АКТИ, ЯКІ РЕГУЛЮЮТЬ СТВОРЕННЯ, РЕЄСТРАЦІЮ ТА ДІЯЛЬНІСТЬ ПОЛІТИЧНИХ ПАРТІЙ

Політична партія – це зареєстроване згідно з законом добровільне об'єднання громадян – прихильників певної загальнонаціональної програми суспільного розвитку, що має своєю метою сприяння формуванню і вираженню політичної волі громадян, бере участь у виборах та інших політичних заходах. Основний Закон нашої держави визначає засади організації та діяльності політичних партій. Зокрема, стаття 15 Конституції України встановлює державні гарантії свободи політичної діяльності, не забороненої Конституцією і законами України. Статтею 36 Конституції України передбачається і гарантується право громадян України на свободу об'єднання у політичні партії для здійснення та захисту своїх прав і свобод, а також задоволення політичних, економічних, соціальних, культурних та інших інтересів, за винятком обмежень, встановлених державою в інтересах національної безпеки і збереження громадського порядку, охорони здоров'я населення або захисту прав і свобод інших людей. Цією ж статтею визначено основну мету діяльності партії: сприяння формуванню і вираженню політичної волі громадян, участь у виборах.

Доречно відзначити, що позитивну роль у формуванні і розвитку політичних партій відіграв Закон України «Про об'єднання громадян» від 16 червня 1992 року, на основі якого в Україні почала зароджуватися багатопартійність.

З прийняттям у 1996 році Верховною Радою України Конституції нашої держави окремі положення Закону України «Про об'єднання громадян» вже не вписувалися в конституційні норми й правовий статус політичних партій і потребували подальшого законодавчого регулювання.

Як наслідок, виникла необхідність прийняття окремого закону, який сприяв би створенню належних правових засад для розвитку політичної системи в державі, появи в Україні сильних і відповідальних політичних партій,

які б мали достатню підтримку в більшості регіонів України і брали активну участь у розбудові громадянського суспільства.

У квітні 2001 року Верховною Радою України був прийнятий Закон України «Про політичні партії в Україні», який надає громадянам України більш широкі можливості для здійснення і захисту своїх прав і свобод та задоволення політичних, економічних, соціальних, культурних та інших інтересів.

Важливе місце в регулюванні порядку створення, реєстрації та діяльності структурних утворень політичних партій належить:

- Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців» (якщо структурне утворення політичної партії має право юридичної особи);
- Постанові Кабінету Міністрів України «Про реалізацію статей 9, 11 Закону України «Про політичні партії в Україні» від 13 липня 2001 року N 840;
- Наказу Міністерства юстиції України «Про затвердження форми реєстрів політичних партій, обласних, міських і районних організацій або інших структурних утворень, передбачених статутом партії» від 20.10.2004 року №119/5;
- Наказу Міністерства юстиції України «Про затвердження форм заяв про реєстрацію політичної партії та її структурного утворення, форми відомостей про склад керівних органів політичної партії» від 04.04.2005 № 26/5;
- Наказу Міністерства юстиції України «Про затвердження форм книги обліку первинних осередків політичних партій, легалізованих шляхом письмового повідомлення про утворення, та заяви про легалізацію первинного осередку політичної партії шляхом письмового повідомлення про утворення» від 02.08.2005 № 82/5;

- Наказу Міністерства юстиції України «Про затвердження форм реєстраційних карток» від 14.10.2011 № 3178/5 (якщо структурне утворення політичної партії має право юридичної особи).

ДЕРЖАВНА РЕЄСТРАЦІЯ СТРУКТУРНИХ УТВОРЕНЬ ПОЛІТИЧНИХ ПАРТІЙ

Реєстрація обласних, міських і районних організацій або інших структурних утворень, передбачених статутом партії, здійснюється відповідними органами юстиції Міністерства юстиції України лише після реєстрації політичної партії Міністерством юстиції України.

Відповідно до Положення про районні, районні у містах, міські (міст обласного значення), міськрайонні, міжрайонні управління юстиції, затвердженого наказом Міністерства юстиції України від 23.06.2011 № 1707/5, районні, районні у містах, міські (міст обласного значення), міськрайонні, міжрайонні управління юстиції здійснюють реєстрацію районних, міських, первинних осередків політичної партії та інших структурних утворень, передбачених статутом партії. Рішення про реєстрацію міських, районних організацій або інших структурних утворень політичної партії передбачених статутом партії, приймається протягом 10 днів з дня надходження письмової заяви від них, завіреної керівним органом політичної партії. Керівні органи політичної партії політична партія визначає сама. Їх назва та компетенція міститься в статутному документі партії. Це, як правило, постійно діючий центральний статутний орган (Рада, Президія, Виконавчий комітет, тощо). Отже, на заяві повинен міститися наступний напис «Заяву завірено рішенням (назва керівного органу партії) від (дата) протокол № (порядковий номер) або б/н (якщо нумерація рішень не ведеться) керівник партії, підпис, прізвище ініціали, дата». Підпис керівника партії скріплюється печаткою. Потрібно відмітити, що заява завіряється лише після її підпису керівником структурного утворення, а не раніше.

Слід зазначити, що в заяві необхідно вказати територію діяльності та з правом юридичної особи чи без.

Форма заяви встановлена додатком 2 до наказу Міністерства юстиції України «Про затвердження форм заяв про реєстрацію політичної партії та її структурного утворення, форми відомостей про склад керівних органів партії» від 04.04.2005 № 26/5.

До заяви додаються:

1. Оригінал протоколу установчих зборів або конференції, на яких було створено міську, районну організацію або інше структурне утворення політичної партії. Необхідно відмітити, що протокол підписує голова установчих зборів (конференції) і секретар;
2. Копія статуту політичної партії, завірена нотаріально або уповноваженою особою політичної партії.
3. Копія свідоцтва про реєстрацію політичної партії.
4. Форма 1 реєстраційної картки на проведення державної реєстрації юридичної особи, утвореної шляхом заснування нової юридичної особи (у випадку, якщо структурне утворення з правом юридичної особи).

Крім того, потрібно надати документ, що підтверджує місце знаходження структурного утворення політичної партії.

Для підтвердження місця знаходження, яке є місцем проживання фізичних осіб, надається довідка з місця проживання, копія документа про право власності на квартиру (будинок) та заяви повнолітніх членів сім'ї про згоду на використання вказаної адреси як місцезнаходження об'єднання громадян (із зазначенням повної назви структурного утворення політичної партії).

У разі використання нежилого приміщення, як місцезнаходження організації, подається гарантійний лист власника приміщення та копія документа, що посвідчує право власності чи розпорядження цим майном.

Первинні осередки політичної партії, яким статутом політичної партії не надається право юридичної особи, легалізують свою діяльність шляхом

письмового повідомлення про утворення до відповідного органу юстиції Міністерства юстиції України в 10-денний строк з часу їх утворення.

Для легалізації первинного осередку політичної партії, необхідно подати наступні документи:

1. Повідомлення про утворення первинного осередку політичної партії (відповідно до додатку 2 до наказу Міністерства юстиції України від 02.08.2005 №82/5 у редакції наказу Міністерства юстиції України від 14.10.2010 №2529/5);
2. Оригінал протоколу установчих зборів або конференції, на яких було утворено первинний осередок політичної партії. Протокол підписує голова установчих зборів (конференції) і секретар;
3. Копія статуту політичної партії, завірена нотаріально або уповноваженою особою політичної партії.
4. Копія свідоцтва про реєстрацію політичної партії.

Відповідний орган юстиції Міністерства юстиції України, прийнявши документи про легалізацію, протягом трьох годин видає довідку про легалізацію первинних осередків політичної партії.

ПОРЯДОК ПРИЙНЯТТЯ РІШЕННЯ ПРО ДЕРЖАВНУ РЕЄСТРАЦІЮ ПОЛІТИЧНИХ ПАРТІЙ

Відповідно до Порядку підготовки та оформлення рішень щодо легалізації об'єднань громадян та інших громадських формувань, затвердженого наказом Міністерства юстиції України від 08.07.2011 №1828/5, рішення про реєстрацію структурних утворень політичних партій та легалізацію первинних осередків політичних партій приймаються залежно від результатів правової експертизи в межах встановленого строку, виключно на підставах, встановлених законами, а також прийнятими на їх виконання актами Кабінету Міністрів України та наказами Міністерства юстиції України та на підставі статуту відповідної організації. Такі рішення оформлюються наказами, до яких додається правовий висновок щодо відповідності законодавству

України установчих документів, поданих на легалізацію (реєстрацію). Правовий висновок є невід'ємною частиною наказу.

Після прийняття рішення про реєстрацію структурного утворення політичної партії видається реєстраційне свідоцтво встановленого постановою Кабінету Міністрів України від 13.07.2001 № 840 «Про реалізацію статей 9.11 Закону України «Про політичні партії в Україні» зразка, а первинним осередкам – довідка про легалізацію. Після чого заноситься запис:

- про реєстрацію до Реєстру обласних, міських, районних організацій або інших структурних утворень, передбачених статутом партії;
- про легалізацію до Книги обліку первинних осередків політичних партій;
- до Єдиного реєстру громадських формувань.

У випадку якщо структурне утворення політичної партії з правом юридичної особи, то орган юстиції протягом наступного робочого дня з дня одержання заповнених реєстраційних карток передає відповідну реєстраційну картку у одному примірнику на адресу державного реєстратора відповідного виконавчого комітету міської ради, міста обласного значення, районної, районної у містах Києві та Севастополі державної адміністрації та супровідний лист органу юстиції, в якому вказується найменування організації, дата її реєстрації у реєструючому органі, номер реєстраційного свідоцтва та опис документів, які були подані заявником для здійснення відповідних реєстраційних дій.

На останній сторінці реєстраційної картки ставиться підпис посадової особи органу юстиції та проставляється штамп (печатка) відповідного органу.

Державний реєстратор зобов'язаний у день надходження реєстраційної картки внести до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців запис про проведення відповідної реєстраційної дії щодо юридичної особи, оформити виписку та надіслати (передати) її до органу юстиції. Разом із випискою надсилається заповнена остання сторінка реєстраційної картки. Після видачі виписки заявнику управління юстиції

направляє державному реєстратору копію останньої сторінки відповідної реєстраційної картки з відміткою про її видачу.

У разі відмови в реєстрації орган юстиції повинен надати заявникові своє письмове вмотивоване рішення.

Відмова у реєстрації не є перешкодою у повторному зверненні про реєстрацію.

Реєстраційна служба Конотопського

міськрайонного управління юстиції

Відділ державної реєстрації актів цивільного стану по місту Конотопу Конотопського міськрайонного управління юстиції у Сумській області з метою проведення роз'яснювальної роботи серед населення стосовно ознайомлення громадян з правами і обов'язками, визначеними Законом України “Про засади державної мовної політики” повідомляє наступне:

Верховна Рада прийняла “Закон про засади державної мовної політики”, що передбачає встановлення та використання регіональних мов у роботі місцевих органів державної влади. Законом передбачається, що регіональна мова або мова меншин використовується на відповідній території в роботі місцевих органів державної влади, місцевого самоврядування, застосовується й вивчається в державних і комунальних навчальних закладах, а також використовується в інших сферах громадського життя в межах і порядку, обумовлених законом.

Документ передбачає, що акти вищих органів державної влади приймаються українською й офіційно публікуються державною українською, російською й іншими регіональними мовами або мовами меншин.

Законом України “Про засади державної мовної політики” визначається, що право на мовне самовизначення та вільне користування мовами у приватному та державному житті є невід'ємним правом людини і громадянина. На території України гарантується вільне використання регіональних мов або мов меншин, до яких віднесено : російська, білоруська, молдавська, німецька, новогрецька, польська, ромська, румунська, словацька, угорська, русинська, караїмська, кримчацька. (ст. 7 Закону)

Закон України “Про засади державної мовної політики” не порушує права української мови і саме українська мова залишається єдиною державною мовою в Україні. У ст. 10 Конституції України прописано чіткі положення. Перше - державною мовою в Україні є українська мова. Друге - держава гарантує вільний розвиток і захист російської та інших мов національних меншин.

Згідно ст. 13 Закону паспорт громадянина України або документ, що його заміняє, і відомості про його власника, що вносяться до нього, виконуються державною мовою і поруч, за вибором громадянина, однією з регіональних мов або мов меншин України. Дія цього положення поширюється й на інші офіційні документи, що посвідчують особу громадянина України або відомості про неї (записи актів цивільного стану і документи, що видаються органами реєстрації актів цивільного стану), у разі наявності письмової заяви особи. Разом з тим, положення вищевказаної статті Закону може бути реалізовано лише після затвердження Урядом в установленому законодавством порядку зразків актових записів цивільного стану та бланків свідоцтв про державну реєстрацію актів цивільного стану, їх описів на кожній із регіональних мов або мов меншин, визначених частиною другою статті 7 Закону. Після прийняття відповідної постанови Кабінету Міністрів України будуть виготовлені відповідні акти цивільного стану та бланки свідоцтв про державну реєстрацію актів цивільного стану.